

Excursie Oostvaardersplassen met het Platform Senioren op 19 oktober 2016

Staatbosbeheer beheert de Oostvaardersplassen, een 6000 hectare grote natuurreservaat. Het is een belangrijk broedgebied voor vele vogels. Door de grote grazers is de biodiversiteit wel wat afgenomen, zeker wat betreft de broedvogels die van de open vlaktes houden.

Zesendertig natuurliefhebbers troffen elkaar om 16.00 uur in Lelystad op uitnodiging van het veterinaire senioren platform om deel te nemen aan een bolderkarexcursie door de Oostvaardersplassen.

Een welbespraakte en zeer humoristische gids van staatsbosbeheer, Jan Griekspoor, hield een inleiding daarna was er een

korte film. Alle kritische vragen werden kundig gepareerd en we moesten zelf maar in oenschouw nemen of Jan 'gelijk' had.

In een bolderkar trokken we het gebied in. We reden langs rietvelden en groene weilanden met veel dode bomen, moerasvelden en overal water.

Onderweg zagen we grote groepen Konikpaarden, Heckrunderen en Edelherten.

De paringstijd was begonnen en je hoorde en zag de bokken duels uitvechten en elkaar imponeren met 'burlen'. Het is een indrukwekkend en spannend schouwspel.

Jan is zeer trots op de zeearenden, vijf koppels huizen in het gebied. Ze hebben een spanwijdte van 2,5 meter. Eén van deze vogels, die we hadden gespot, joeg een vijandige vogel weg en keerde terug naar zijn prooi. Samen met

kiekendieven verorberde de zeearend vervolgens zijn buit, een gans.

Onderweg zagen we een speurende vos, vele eenden, reigers en zangvogels.

Alles bij elkaar een lust voor het oog dat een warm gevoel opriep: dat Nederland nog zo'n mooi natuur- en broedgebied heeft. Je beleefde de Nieuwe Wildernis.

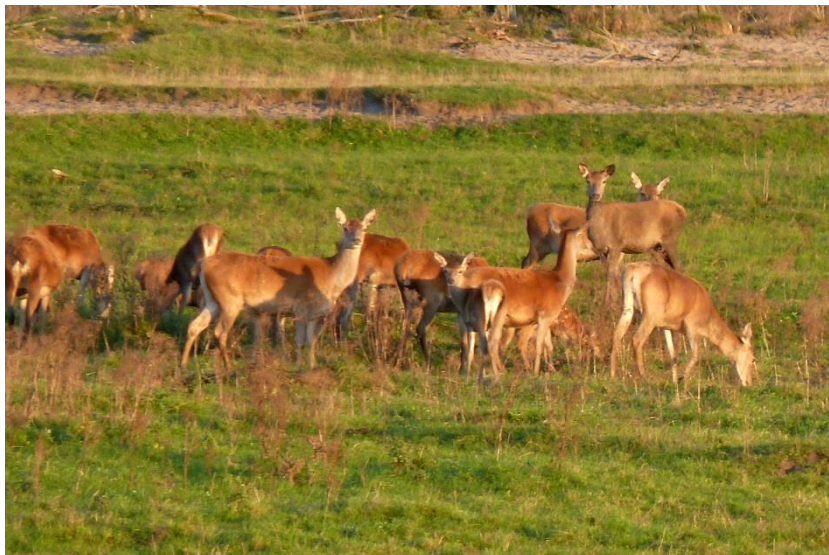
Ter afsluiting een dinerbuffet waarna een ieder weer naar zijn eigen kleine wildernis ergens in Nederland is teruggekeerd.

De grote vraag was natuurlijk of dit gebied groot genoeg zou zijn om een zelfregulerend eco-systeem in stand te houden. Vooralsnog wordt heden ten dage een vroegtijdig reactief beheer aangehouden. In het najaar zijn de condities van de dieren optimaal en hebben zij voldoende vet opgeslagen om de winter door te komen. De vermagerde dieren die een te laag vetpercentage hebben, worden geselecteerd en afgeschoten. Dit geeft natuurlijk veel gesprekstof voor de vele aanwezige deskundigen die allemaal hun eigen mening hierover hebben, inclusief onze eigen KNMvD.

Gerrit Jan Molenkamp.

Stokpaardjes

door Durk van der Zee

Twee stokpaardjes kwamen tesaam in een hok,
Maar kregen het zwaar met elkaar aan de stok!
De één was stokhengst en de ander stokmerrie;
Mijn hemel, wat maakten die stokslagen herrie!

Ze sloegen er beide hardhoevig op los,

Nu was het de één, dan de ánder de klos;

Maar eindelijk, na allerlaatst watjekou

Was stokhengstje bont en stokmerrie was blauw!

Ze zijn toen verslagen uit 't hok weggekropen,

Maar konden beslist zonder stok niet meer lopen!

't Geluk stelt niet altijd en immer teleur :

Er stond voor hen beide een stok achter de deur!